

РОБЪРТ СИЛВЪРБЪРГ В ГРУПАТА

Превод от английски: [Неизвестен], —

chitanka.info

Денят започна напрегнато за Мърей. Сутринта му премина в сърфинг на плажа на Акапулко. Когато наближи обед, отиде в Найроби и обяд-ва говеждо с къри в ресторант „Трите камбани“. В Найроби не беше обедно време, но всички свестни ресторанти по света работят денонощно. В късния следобед си поръча аперитив и минерална вода в Марсилия и едва привечер се завърна в Калифорния. Вътрешният му часовник бе настроен на Тихоокеанско време, така че се получи съвпадение между действителността и настроението му. Свечеряваше се и Сан Франциско, от другата страна на залива, светеше като огнена огър-лица, Довечера щеше да участва в Групата. Потърси Кей и, след като я видя на екрана, я покани:

— Ела довечера при мен.

— За какво?

— Как за какво? За Групата.

Тя бе някъде на триста мили от него, в парк с млади дръвчета. Талази от млечнобяла коса покриваха голяма част от голото ѝ стройно тяло с цвят на пчелен мед. Многокаратов скъпоценен камък пробляскваше игриво между безупречно оформените ѝ малки гърди. Наблюдавайки я, Мърей почувства как ръцете му се свиват в юмруци и ноктите му се впиват в дланите. Обичаше я безмерно. Силата и постоянството на това чувство го смущаваше.

— Искаш да правим Група довечера? — попита тя. — Ти и аз? — Не изглеждаше да ѝ е приятно.

— А защо не? Близостта е за предпочитане пред отдалечеността.

— В Групата никой никога не е откъснат от останалите. Що за работа е тази да търсиш физическа близост с мен? Безсмислено е. Че и старомодно.

— Липсваш ми.

— Точно сега сме заедно.

— Искам да те докосна. Да усетя твоето ухание. Да почувствам твоя вкус.

— Тогава включи на осезание. Включи на обоняние. Включи, който канал си искаш.

— Вече включих всички сетивни канали — каза Мърей.

— Поемам чудна информация. Но не е същото. Не ми е достатъчно. Кей.

Тя стана и с бавна крачка тръгна към океана. Погледът му, вперен в екрана, я проследи. Чу плисъка на вълните.

— Искам да си до мен, когато довечера започне Групата — каза й. — Ако не ти се идва, да дойда аз при теб.

— Ставаш досадно настойчив.

— Не мога да не ти го кажа. Приятно ми е да съм до теб.

— Имаш някои ужасно старомодни привички, Мърей — гласът ѝ продължаваше да е изпълнен със студенина.

— Даваш ли си сметка за това?

— Давам си сметка, че емоциите ми са много силни, и това е всичко. Това грях ли е?

После реши да бъде по-внимателен, токувиж иначе допуснал някоя голяма тактическа грешка. А може би целият този разговор да е една голяма грешка. Рискуваше много със своето упорство, с това, че толкова отрано разкриваше глупавия си романтизъм, манията си да я притежава, странната си себичност. Любовта си. Да, любовта си. Разбира се, тя бе напълно права. Той си беше старомоден. Жертва на емоционален атавизъм. Равнище „ти и аз“. Аз, мене, мое. Нежеланието му да я дели с Групата. Сякаш имаше някакви специални права. Значи в сърцевината си си беше останал човек от XIX век. Току-що бе открил това и то го изненада. Ако се оставеха настрана болните му архаични фантазии, нямаше причина тази вечер по време на Групата двамата да не бъдат заедно в една и съща стая. Освен ако бе техен ред да се чукаат, но разписанието на съвкупления-та показваше, че днес това трябва да сторят Нейт и Серена. Откажи се, Мърей. Той обаче не можеше да се откаже. Прекъсна неприятното мълчание:

— Добре, но поне позволи да установя вътрешна интерсексуална връзка между теб и мен. За да мога да разбера какво чувстваш, когато се любят Нейт и Серена.

— Що за странно желание непременно да надникнеш в главата ми?

— Обичам те.

— Ясно ми е, че ме обичаш. Всички Ние се обичаме помежду си. Когато обаче се опитваш да установиш такава връзка, ти ощетяваш Групата.

— Значи не искаш вътрешна връзка?

— Не.

— Обичащ ли ме?

Последва въздишка:

— Обичам Нас, Мърей.

Тази вечер нямаше да получи нищо повече от нея. Добре, добре. Щом не може иначе, ще се задоволи и с това. Днес троха, утре троха. Тя се усмихна, изпрати му въздушна целувка и прекъсна контакта. Той погледна унило изгасналия екран. Добре, време бе да се приготви за Групата. Обърна се към огромния екран, заемащ цялата източна стена, и включи клавиатурата за предварителна визуална настройка. Тестовата заставка за приемаме па сигнала представляваше колаж от снимките на всички членове на Групата. Тези на Нейт и Серена бяха в центъра, обкръжени от сияние, посочващо ги като днешни изпълнители. По периферията бяха разположени фотографиите на Кей, Ван, Жожо, Ники, Дърк, Конрад, Фин, Ланел и Мария. Мърей видя и своята снимка. Брюс, Клаус, Майнди и Лоис ги нямаше. Може би бяха твърде заети. Или твърде уморени. Или може би точно сега ги бяха обхванали вибрациите, противоположни за участие в Групата. Човек не беше длъжен да участва в нея всяка вечер, ако нямаше нагласа за това. Мърей участваше средно четири пъти седмично. Единствено истинските бикове, Дърк и Нейт, не пропускаха вечер от седмицата. Също и Жожо, Ланел и Ники, „разголените дами“, както им викаше.

Включи канала за аудиовръзка.

— Тук е Мърей — каза, — започвам да синхронизирам. Централата му даде знак „А“ за калибриране на сигнала и той започна да настройва приемника. „Сега си на 432 — каза му Централата, — качи малко сигнала.“ Та-ка, така, сега е на 440. Готово. Тоналността изглеждаше чудесна. На звук го беше дикарал, беше ред на видеосигнала. Тестовата заставка изчезна от екрана и на нейно място се появи образът на Нейт, гол, грамаден, с голям член, квадратна челюст и силно черно окосмяване, покриващо го от гърлото до глезените. Беше се ухилил и загриваше. Мърей продължи да се занимава с фината настройка, докато стана невъзможно да се отличи триизмерният холографски образ на Нейт от самия Нейт, намиращ се на няколкостотин мили в спалнята си в Сан Диего. Мърей винаги се занимаваше много старателно с настройката. Едно най-малко отклонение от оптимума значително отслабваше удоволствието от участие в Групата. Докато наблюдаваше как Нейт с упражнения се

освобождава от излишната енергия, Мърей изключи автоматиката и довърши настройката ръчно. Сетне захрани Централата със собствените си корекции.

След това дойде редът на настройването на носещата мозъчна вълна. Мърей прилежно регулира показателите за ендокринната и нервната система, за кожната чувствителност и ерогенната възбудимост. В началото до него достигна само една мъглява мисловна вълна, но лека полека, подобно на рисунките върху скъп ориенталски килим, в нея се избистриха основните насоки на мисленето на Нейт: неговото настроение, желание, готовност, нетърпеливост. Мърей почувства вълната на изключителната мъжественост на Нейт. На тази фаза той все още можеше да отличи личността си като нещо отделно от личността на Нейт, но това скоро щеше да приключи.

— Готов съм — докладва Мърей. — Очаквам включване в Групата.

Наложи му се да изчака петнадесет нетърпими минути. Той винаги попадеше най-бързо в синхрон и постоянно му се налагаше да изчаква, запотен и раздразнен, включването и на последния от участниците. И сега Другите все още се мотаеха с екипите си, настройвайки ги с различна сръчност. Помисли си за Кей. Навярно сега тя трескаво се опитваше да се настрои към Серена, както той се бе настроил към Нейт.

— Групата е готова — най-сетне съобщи Централата. Мърей включи последните канали. В съзнанието му изведнъж нахлу смес от усещанията на Ван, Дърк, Конрад и Фин, включили се чрез Нейт. По-слабо, защото не беше пряко, се сля със съзнанието на Кей, Мария, Панел, Жожо и Ники, свързали се с него чрез Серена. Вече и дванадесетината бяха в синхрон. Бяха се превърнали в Група. Откровението можеше да започне.

Ето, Нейт се доближава до Серена. Ето ги вълшебните моменти на встъплението. Първата възбуда и еротичният полет на съзнанието вече възвисяват всеки като адажио от Бетховен. Ето ги Нейт и Серена в Сан Диего. Цялата спалня е пълна с огледала. Навсякъде се виждат отразени образи. Хиляда трептящи гърди. Петстотин възбудени члена. Ръце, очи, езици, бедра. Кръгло легло. В това време Мърей лежи, целият обвит с най-различно сложно приемателно и усилвателно оборудване, и получава сигнали в слепоочията, в гърлото, в гърдите и в

слабините. Усеща как устата му пресъхва, как започва да се възбужда. Облизва изсъхналите си устни. Бедрата му започват сами да се движат ритмично напред-назад. Ръцете на Нейт случайно са докоснали гърдите на Серена. Твърдите им зърна вече са обхванати от косматите му пръсти. Заобикалят ги, гъделичкат ги, пощипват ги. Мърей усеща щръкването на набъбващата плът в празните си длани. Сливането на личностите е започнало. Започва да се превръща в Нейт, а Нейт — в него. Всички останали също стават част от него: Ван, Жожо, Дърк, Ники, всички останали. Той сега е част от Кей, а тя, от него. И двамата са част от Нейт и Серена. Каквото изпитва Нейт, изпитва го и Мърей. Каквото изпитва Серена, изпитва го и Кей. Ко-гато устните на Нейт се наведоха над устните на Серена, Мърей също подаде езика си напред и почувства влажния връх на езика ѝ. Тяло до тяло, плът до плът. Серена цялата трепери. А защо не, нали усещаше едновременно езиците на шест мъже. Впрочем тя винаги бързо се възбуждаше. Нейт пък не бързаше. Чукането беше силното му място и той държеше да направи колкото се може по-добро представление от него. Представление, на което бе поканил десет приятели. Хайде, Нейт, покажи ни. Беше се надвесил над нея и поемаше въздух. Четината по брадата му докосна разтворените ѝ кадифени бедра. Ето го и работливият език. Какви въздишки и охкания! Сега пък тя му го връща! Мърей изсъска от удоволствие. Игриви малки всмуквания, палави докосвания и извъртания на езика. Тази жена наистина е майстор на френската любов. Мърей трепереше. Изпитваше всички усещания на Нейт. Превръщаше се в Нейт. Изпълненото с желание тяло на Серена се стремеше към него. Това тяло усещаше и неговата, на Мърей, страст. Старото вълшебство на Групата никога не отслабваше. Нейт продължаваше своите малки игри, умишлено се бавеше. Кога ще свърши? Сега. Ето го и рязкото движение. Ето го бързият миг на проникването. Ах! Ах! Ах! Въздишките на Серена, едновременно обладана от Нейт, Мърей, Ван, Дърк, Конрад и Фин. Фин, Конрад, Дърк, Ван, Мърей и Нейт едновременно обладаваха Серена. И Кей, и Мария, и Ланел, и Жожо, и Ники. Чрез магията на сливането Нейт едновременно притежаваше и Кей, докато обладаваше Серена. Нейт обладаваше и Кей, и Мария, и Ланел, и Жожо, и Ники едновременно. В този коктейл от съвкупления, докато всички се наслаждаваха и

изпадаха в екстаз едновременно, Мърей направи нещо глупаво. Помисли си за Кей.

Помисли си за Кей. Кей сама в спалнята си от червено дърво. Кей с напращели бедра, спусната коса и блестящи капчици пот между гърдите. Кей охкаща и трепереща в прегръдката на Нейт. Мърей се опита да достигне до нея чрез Групата, опита се да открие и обсеби личността на Кей, да изолира останалите десет участници и да превърне това масово съвкупление в среща единствено между нея и него. Това бе въпиешо нарушение на правилата на Групата, а освен това бе и невъзможно. Тя не му бе позволила да установи специална вътрешна връзка между двамата тази вечер, така че в момента бе достъпна за него само като един от многото облици на стенещата Серена. Най-много, което можеше да постигне, бе да опита да си проправи път през Серена към Кей и да докосне крайчеца на душата ѝ. Контактът обаче бе мътен и неясен. Освен това тя сепнато го отблъсна и се прикри, като се потопи още по-дълбоко в съзнанието на Серена. Отхвърлен, Мърей се почувства объркан и смущението му се усети от цялата Група. Усети раздражението на Нейт, който геройски и невъзмутимо продължаваше да действа, но в крайна сметка достигна връхната точка на екстаза и приключи доста по-рано от обичайното. В мига на колективния оргазъм Мърей се опита да установи пълноценен контакт с останалите, но те се бяха изключили от него и еякулацията му бе съвсем механична и изпразнена от удоволствие. Всичко приключи. Известно време той продължи да лежи, чувствайки се потен, омърсеп, смачкам, незадоволен. Малко след това се освободи от проводниците и отиде да вземе студен душ.

Кей се обади след половин час.

— Мръсно копеле — каза тя, — какво се опита да направиш?

* * *

Той обеща да не прави повече това. Тя му прости. Остана два дена сам, без да участва в Групата. Пропусна съвкуплението па Конрад и Жожо, на Клаус и Лоис. На третия ден по разписание водещи трябваше да бъдат той и Кей. Не му се искаше да позволява на останалите да я делят с него. Усети по-силно от всякога смущаващото

го атавистично чувство на притежание. Разбира се, не беше длъжен да участва. Никой не участваше в групата принудително. Можеше да помоли да го освободят, Дърк или Ван щяха да го сменят. Кей обаче можете да не поиска да пропусне реда си. По всяка вероятност нямаше да го пропусне и това не му харесваше. Ако се любеше с Кей в Групата, щеше да я дели с всички останали. Ако пропуснеш реда си, тя щеше да си намери друг партньор за изпълнението. Нека по-добре той да бъде в леглото заедно с нея, прецени Мърей, и реши да не се отклонява от разписанието.

Обади ѝ се осем часа по-рано. Откри я легнала върху килим от борови иглички в една осветена от слънцето падипа. Играеше си с няколко музикални куба и из благоуханния въздух се разнасяше музиката на Моцарт.

— Хайде утре да отидем някъде — каза ѝ, — да бъдем заедно само двамата.

— Все още ли си на вълна „ти и аз“?

— Съжалявам.

— Къде искаш да отидем?

Той сви рамене.

— На Хавайските острови. В Афганистан. В Полша или Замбия. Няма значение къде, важното е да сме заедно.

— А Групата?

— Групата може да се лиши от нас за известно време.

Тя се обърна, лениво спря музиката на Моцарт и включи куб с Бах.

— Ще дойда, но само ако си съгласен да си вземем екипите за участие в Групата.

— Толкова ли е важно това за теб?

— А за теб нищо ли не значи?

— Обичам Групата, обаче животът не свършва с нея. Мога и да се освободя от нея за известно време. Не се нуждая от Групата, Кей, нуждая се от теб.

— Това е безсрамно, Мърей.

— Не е безсрамно.

— Тогава е досадно, ако щеш.

— Съжалявам, че мислиш така.

„Искам и двамата да напуснем Групата, помисли си той, и искам да живееш заедно с мен. Не мога да понасям да те делия повече с други. Кей.“ Не бе се подготвил обаче да стигне до такова равнище на противоборство и каза друго:

— Искам да остана в Групата, ако е възможно, но имам желание да установя отделна връзка само с теб.

— Ти това вече го обясни съвсем ясно.

— Обичам те.

— И това си казвал.

— Какво искаш тогава, Кей?

Тя се засмя, повдигна колене, докато опраг до гърдите ѝ, и сетне разтвори краката си.

— Искам да ми е весело — отговори му.

Започна да подготвя екипа си един час преди залез. Тъй като тази вечер той бе изпълнителят, калибрирането бе по-сложно от обичайното. Трябваше не само да настрои каналите към Централата в пълен обем, за да могат да ги ползват останалите, а бе необходимо да постигне безупречен входно-изходен баланс с Кей. Зае се със сложната задача, без въобще да се възбужда от мисълта, че скоро ще се люби с Кей. Желанието му се охлаждаше от това, че щяха да я обладават едновременно и Нейт, Дърк, Ван, Фин, Брюс и Клаус. Защо трябваше да им се сърди? Не знаеше. Чувството за изключителност, което го бе обладало, го плашеше и му бе неприятно. „Може би наистина се нуждая от помощ“ — помисли си.

Време е за Групата. Меки и благоуханни йонизирани пари се излъчват от покоите на Ерос. Кей бе гореща, отзивчива, страдна. Очите ѝ сияеха, когато посегна към него. Досега се бяха любили поне петстотин пъти, не личеше интересът ѝ към него да е отслабнал. Той знаеше, че я възбужда. Надяваше се да я възбужда повече от всеки друг. Погали я, както умееше, и тя започна да мърка, да се гърчи и да излъчва сияние. Зърната на гърдите ѝ бяха изправени и втвърдени, не можеше да има преструвка. При все това, нещо не беше наред. Не с нея, с него. Чувстваше се без опора и някъде далеч. Струваше му се, че наблюдава всичко отстрани, сякаш бе човек, външен на Групата, при това не добре синхронизиран. Не се чувстваше част от Клаус, Брюс, Фин, Ван и Дърк. Мисълта, че ще има публика, за пръв път го раздражни. Техниката му, която бе основана повече върху изящството

и грацията, отколкото върху огъня и силата, газите вечер се превърна в капан и го подтикна към безстрастни арабски и пируети. Телеметричните датчици, закрепени върху шията на Кей и върху вътрешната част на бедрата ѝ, този път отвличаха вниманието му. Усети как, без да иска, започна да изпраща безмълвни послания към другите мъже. „Кажете, Нейт, как ти харесва това?“ „Направи си кефа, Дърк.“ „Край на старите табута, Брюс. Ох, ах, ах, ох.“

Кей изглежда не бе забелязала нищо нередно. Успя да свърши три пъти за първите петнадесет минути. Той не бе скършил пито веднъж. Движеше се напред и назад като някакво лишено от разум бутало. „Може би по този начин си откъщавам на Групата, помисли си. Добре, момчета, решили сте да делите Кей с мен. Делете я, обаче повече от това няма да получите.“ Най-сетне почувства познатия гъдел, предшестващ еякулацията. Едва успя да забележи настъпването ѝ.

— Какво става с това пътуване? — попита го по-късно Кей. — Ще ходим ли някъде, както беше решил?

— Хайде да го оставим за друг път — отговори ѝ.

* * *

Отскочи сам до Истанбул и прекара цял ден в закрития пазар, откъдето купи евтини, но ефектни дрънкулки за всички жени от Групата. Привечер се отби до станцията Мак Мърдо, където се оказа в разгара на веселото антарктическо лято. Там прекара цели шест часа на полярните скиписти и приключи спортуването със загоряла кожа и наболяващи го мускули. По-късно се запозна с една възслаба тъмнокоса жена от Португалия, с която прекара нощта. Любеше се много добре, по един безстрастен, но техничен начин. Без съмнение, тя си бе помислила същото за него. Попита го дали желае да се присъедини към нейната Група, действаща в околностите на Лисабон и Ибиса. „Вече съм ангажиран,“ отговори ѝ. След това отиде в Адис Абеба, настани се в Хилтън, спа ден и половина и после отиде на сърфинг край рифовете на Сен Кроа. Когато на следващия ден се завърна в Калифорния, се обади веднага на Кей.

— Решихме да направим някои размествания в двойките — каза му тя. — Какво ще кажеш следващата седмица да се съберем ти с Ланел, а аз, с Дърк?

— Това означава ли, че се отказваш от мен?

— Разбира се, че не, глупчо. Обаче малко разнообразие ще ни дойде добре.

— Нали заради това разнообразие се включихме в Групата?

— Знаеш какво имам предвид. Освен това, започнал си да развиваш едно нездраво пристрастяване към мен като към любовен обект.

— Защо ме отблъскваш?

— Не те отблъсквам. Опитвам се да ти помогна, Мъррей.

— Обичам те.

— Тогава обичай ме по по-здравословен начин.

* * *

Беше ред на Мария и Ван. После на Ники и Фин. Сетне на Брюс и Майнди. Участва и в трите акта, опитвайки се да удави мъката си в сладострастие. И след третия път не се получи, така че следващата нощ си почина. После обаче дойде ред на чифтосването му с Ланел.

Отиде в Хавай и нагласи екипа си на плажа Малокаи. Разбира се, и по-рано се бе съвкупявал с нея. Всички от Групата се бяха чукали помежду си по време на предварителните няколкомесечни тестове за съвместимост. След това обаче се бяха обособили на повече или по-малко устойчиви допадащи си двойки и оттогава не беше имал непосредствена близост с нея. Единствената жена от Групата, с която бе спал през изминалата година, бе Кей.

— Винаги съм те харесвала — каза му Ланел. Бе висока, с тежки гърди и широки рамене, с топли кафяви очи, руса коса и бронзова кожа. — Само дето си малко особен, но това не ме смущава. Освен това, обичам да се чукам със Скорпиони.

— Аз съм Козирог.

— И с Козирози обичам да се чукам. Обичам да се чукам с почти всички зодии. Само да не са Деви. Не ги понасям. Спомняш ли си, че в

Групата още от началото трябваше да има една Дева? При гласуването аз го провалих.

Поплуваха около два часа преди калибрирането. Водата бе топла, но откъм изток, може би чак от Калифорния, вееше хладен бриз. Ланел започна да го закача във водата. Първо игриво, после недотам. Имаше славата на агресивна жена, на настървена самка. Апетитът ѝ бе огромен. Очите ѝ бяха изпълнени с желание.

— Да тръгваме! — каза му и го придърпа към себе си. Побягнаха към къщата и след това той започна да настройва екипите. До началото имаше време. Помисли си за Кей и помръкна. Какво правя тук? Продължи настройката с нервни пръсти и направи много грешки. Ланел застана зад него и започна да трие гърдите си в голия му гръб. Той я помоли да спре. По някое време апаратурата бе настроена и Ланел се хвърли върху него, покривайки тялото му със своето. Тя винаги обичаше да бъде отгоре. Езикът ѝ проникна в устата му. Ланел обхвана Мърей и притисна плътно тялото му. Макар и да бе топла, пулсираща и жива, той не почувства никаква възбуда. Тя започна да действа с уста, но и това се оказа безнадеждно. Остана да лежи вдървен, примрял, неспособен да прави любов. Всичко това, докато другите лежаха и чакаха, настроили се към тях.

— Какво ти става? — прошепна тя. — Какво още трябва да направя, мили?

Мърей затвори очи и се потопи в една мазохистична фантазия, представяйки си как Кей се съвкупява с Дърк. Благодарение на това успя да постигне някакво състояние на полувъзбуда и проникна в Ланел. Тя, наместила се отгоре му, успя със собствените си движения да постигне желаниа екстаз. „Това е празна работа,“ помисли си той. Кей. Кей. Кей.

* * *

След това дойде ред на съчетанието между Кей и Дърк. Мърей първоначално реши да го пропусне, тъй като в крайна сметка нямаше причини да се подлага на нещо, което щеше да възприеме като мъчение. Първоначално общуването На Кей с други мъже, в Групата или извън нея, не го бе дразнило, но откакто започнаха пристъпите му

на ревност, всичко стана различно. По теория двойките в Групата бяха взаимозаменяеми, като една от тях поемаше функциите на всички останали, но през тези дни в главата на Мърей теорията все по-често се разминаваше с практиката. Никой нямаше да се изненада или разтревожи, ако той довчера откажеше да участва. През целия ден обаче бе обладан от натрапчиви видения за Кей и Дърк. Представи си всички техни движения и стонове, как се усмихват един на друг, как се прегръщат, а после лягат върху леглото ѝ, телата им се преплитат, ръцете му се плъзгат върху стройното ѝ тяло, устата му покрива нейната, туловището му притиска малките ѝ гърди, после той прониква в нея, язди я, влиза и излиза, свършва, тя също стига до екстаз. После отиват да поплуват за освежаване, връщат се в леглото и започват отново. До настъпването на вечерта всичко това се повтори толкова пъти във въображението му, че в края на краищата реши да го изживее. Щеше да го направи довчера — щом не можеше сам, то нека бъде чрез Групата. Може би това щеше да му помогне да се освободи от манията си. Получи се обаче по-лошо, отколкото бе предполагал. Видът на Дърк, целият от мускули и потрепващи бедра, го ужаси. Дърк бе готов да започне много преди началото на любовната игра, целият прациящ от възбуда. След това започна да опипва Кей. На Мърей му се стори, че всяко едно от докосванията на Дърк му отнемаше нещо, осакатяваше връзката му с Кей по непоправим начин. И в същото време се оказа принуден да наблюдава Кей през очите на Дърк, да гледа поруменялото ѝ лице, потрепващите ѝ ноздри и влажните ѝ устни през чужди очи. И това го убиваше. Когато Дърк проникна дълбоко в Кей, Мърей се сви на кълбо, държейки се с една ръка за слабните, а с другата притиснал устата си. Въобще не можеше да понася повече всичко това. Не можеше повече да понася мисълта, че Кей се отдава едновременно на цялата мъжка част от Групата. Отдаваше се с желание, с охота, с ентузиазъм. Трябваше да избяга от всичко това. Сега, веднага, макар че измъкването от Групата точно в такъв момент можеше да предизвика у всички останали гадене, ако не и нещо по-лошо. Хич не го интересуваше. Трябваше да се спасява. Изкреця и изключи екипа си.

* * *

Изчака да минат два дни, преди да ѝ се обади. Тя се занимаваше с гимнастика и се носеше като малък облак пред едно сложно съчетание от метални обръчи и лостове, окачени на различна височина на покрива на нейния солариум.

— Вече няма смисъл — каза ѝ. — Искам и двамата да се оттеглим от Групата, Кей.

— Очаквах да чуя това.

— Това ме убива. Обичам те толкова силно, че не мога да теделя с друг.

— И какво? Можеш да ме обичаш, само ако ме притежаваш?

— Нека да излезем от Групата за малко. Нека проверим как ще общуваме само двамата. За месец, за два, за шест. Докато се освободя от тази лудост. Сетне ще можем пак да се върнем в Групата.

— Значи признаваш, че е лудост.

— Никога не съм го отричал. Защо не слезеш долу, докато разговаряме?

— И оттук те чувам чудесно.

— Съгласна ли си да напуснеш Групата за известно време и да бъдеш само с мен?

— Не.

— Няма ли поне да обмислиш предложението ми?

— Не.

— Не ти ли се струва, че си се прирастила към Групата като към наркотик?

— Не вярвам това да е най-точният израз. А ти пък даваш ли си сметка, че наистина си се прирастил към мен? И то по един опасен начин?

— Давам си сметка.

— И какво смяташ да правиш?

— Това, което правя сега. Идвам при теб и те моля да останеш с мен.

— Откажи се от това.

— Много хилядолетия човешкият род е живял щастливо, разделен на двойки.

— Живял е в затвор. Живял е в капан. Измъкнахме се най-сетне от капана, а сега ти искаш отново да ме вкараш в него.

Прищя му се да я смъкне от уредите и да я разтърси.

— Обичам те. Кей.

— Показваш го по много странен начин. Опитваш се да ограничиш усещанията ми. Опитваш се да ме затвориш в шкаф. Това няма да стане.

— Това ли е последният ти отговор?

— Това е последният ми отговор.

Тя се върна към упражненията си, ускорявайки темпото. Видът на нейното движещо се голо тяло едновременно го възбуждаше и разгневяваше. Обърна се с гръб към нея и си тръгна. С увиснали рамене и оклюмала глава. Беше очаквал точно такъв отговор, така че не бе изненадан. Много добре. Влезе в спалнята ѝ и извади нейния екип за участие в Групата от контейнера му. Бавно и методично започна да го разрушава. Изкриви рамката, докато я счупи. Откъсна кабелите и разкъса съединенията им. Начупи на парчета контролния пулт. Когато Кей влезе, от инструмента не беше останало нищо.

— Какво правиш? — изкрещя тя.

Той стъпка красивите и блестящи дискове за калибриране и ритна парчетата към нея. Щяха да минат месеци, докато ѝ направят нов екип и го настроят както трябва.

— Нямах друг избор — каза тъжно.

* * *

Знаеше, че щяха да го накажат. Това бе неизбежно. Кога? Остана да чака в дома си и не след дълго те дойдоха. Явиха се всички: Нейт, Ван, Дърк, Конрад, Фин, Брюс, Клаус, Кей, Серена, Мария, Жожо, Ланел, Ники, Майнди, Лоис. Дойдоха от всички краища на света, някои облечени във вечерни дрехи, други почти голи или полуголи, някои току-що разбудени и още сънливи, всичките сърдити и изпълнени с хладна ярост.

— Ти навярно си много болен, Мърей. На всички ни е мъчно за теб — каза Дърк.

— Наистина искаме да ти помогнем — каза Ланел.

— Дойдохме да те излекуваме — рече му Фин.

Мърей се засмя:

— Да ме лекувате? Какво лечение ще приложите?

— Ще те освободим от твоето чувство за изключителност — каза Дърк. — Ще изгорим всичкия боклук в главата ти.

— С шокова терапия — рече Фин.

— Не ме докосвайте!

— Дръжте го! — каза Дърк.

Бързо го наобиколиха. Брюс натисна гърдите му с ръка, тежка като железен лост. Конрад изви ръцете му зад гърба. Фин и Дърк го притиснаха от двете страни. Беше безпомощен.

Кей започна да се съблича. Напълно гола, отпусна се върху леглото на Мърей и разтвори бедра. Клаус се покачи върху нея.

— Какво по дяволите сте намислили? — попита Мърей.

Умело и безстрастно Кей възбуди Клаус и също така умело и безстрастно той проникна в нея. Мърей се загърчи безсилно при гледката на двете преплетени тела. Клаус не направи опит да доведе Кей до екстаз. Постигна еякулация след четири или пет минути, изръмжа и се изгъркала встрани от нея, запотен и със зачервено лице. Мястото му между краката на Кей бе заето от Ван.

— Недейте — каза Мърей. — Недейте, моля ви се.

Ван неумолимо изкара един безразличен сеанс. Беше ред на Нейт. Мърей се опитваше да не гледа, но не можеше да затвори очите си. Върху устните на Кей се появи странна усмивка, докато се отдаваше на Нейт. Нейт стана и към леглото се отправи Фин.

— Не! — изкрещя Мърей и ритна Конрад така, че той с вик отлетя встрани. Мърей успя да освободи ръцете си и се откъсна от Брюс. Засили се към Кей, но Дърк и Нейт го спряха. Събориха го на пода.

— Лечението не помага — каза Нейт.

— По-добре да спрем — рече Дърк. — Няма никаква полза, безнадежден е. Нека се изправи.

Мърей внимателно стана.

— По общо решение — каза Дърк — ние те изключваме от Групата заради недостойно поведение и най-вече за това, че унищожи екипа на Кей. Всичките ти привилегии, произтичащи от участието в Групата, се отменят.

По знак па Дърк Нейт извади екипа на Мърей от контейнера му и го направи на парчета.

— Говоря ти като на приятел, Мърей — каза Дърк. — Предлагам ти сериозно да се замислиш дали сега не е моментът да се подлижиш на пълно преустройство на личността. Даваш, ли си сметка, че болестта ти е ужасна? Трябва да ти се помогне, състоянието ти е плачев-но.

— Имате ли нещо друго да ми кажете? — попита Мъ-рей.

— Не, Мърей. Довиждане.

Започнаха да си тръгват. Дърк, Фин, Нейт, Брюс, Конрад, Клаус, Ван, Жожо, Ники, Серена, Мария, Ла-нел, Майнди, Лоис. Кей си тръгна последна. Застанала бе до вратата и държеше дрехите си, смачкани на кълбо. Не личеше да се страхува от него. Лицето ѝ показваше нещо различно, Мърей не разбра дали беше нежност или съжаление. Кей тихо проговори:

— Съжалявам, че се стигна до това, Мърей. Мъчно ми е за теб. Знам, че не го направи от враждебност. Направи го от любов. Не беше прав, но го направи от любов — тя се приближи до него и го целуна нежно по бузата, по върха на носа, по устните. Той остана неподвижен. Тя се усмихна и докосна ръката му. — Сбогом, Мърей. Толкова е тъжно всичко това. А знаеш ли, че можеше и да те заобичам? Че можеше наистина да се влюбя в теб?

Беше решил, че ще позволи на сълзите си да потекат едва след като всички си отидат. Когато обаче вратата се затвори зад Кей, той откри, че очите му не се навлажниха. Нямаше сълзи. Беше останал спокоен. Затъпял. Изпепелен.

* * *

Облече чисти дрехи и излезе. Отскочи до Лондон и откри, че пад него вали дъжд, прехвърли се в Прага, където бе задушно, продължи за Сеул и там вечеря говеждо па скара и кимчи. Отби се в Ню Йорк и срещу една галерия на булевард „Лексигтън“ се запозна с приятно младо момиче с дълга черна коса. Да отидем в хотел, предложи ѝ, и тя се съгласи с усмивка. Регистрира се за шест часа. Веднъж влезли в стаята, тя започна да се съблича без подканване. Тялото ѝ бе стройно и апетитно. Плосък корем, гладка кожа, висока пълна гърд. Легнаха и той я облада мълчаливо, без предварителна подготовка. Тя се любеше

умело и отзивчиво. Кей, помисли си той. Кей. Ти си Кей. Постигна екстаз с неочаквана за самия него сила.

— Дразни ли те пушенето? — попита го тя няколко минути по-късно.

— Обичам те — каза й той.

— Какво?

— Обичам те.

— Много си мил.

— Ела да живееш с мен. Моля те. Сериозно ти говоря.

— Какво?

— Ела да живееш с мен. Омъжи се за мен.

— Какво?

— Само за едно ще те помоля — никаква Група. Това е всичко. А иначе можеш да си правиш каквото си искаш. Богат съм, ще те направя щастлива. Обичам те.

— Та ти даже не знаеш как се казвам.

— Обичам те.

— Трябва да си откачил.

— Моля ти се.

— Или си луд, или се подиграваш с мен.

— Говоря ти съвсем сериозно. Омъжи се за мен.

— Луд! — каза тя. — Изчезвам оттук — скочи от леглото и потърси с поглед дрехите си. — Боже, на смахнат попаднах.

— Не е така — каза й, но тя вече бе излязла, без да си направи труда дори да се облече. Всъщност бе побягнала от стаята. Вратата се хлопна и той поклати глава. Остана седнал половин час, един час, вечност. Мислеше си за Кей и за Групата, и за това чий ред е довечера. Стана, облече се и излезе от хотела. Не му се задържаше на едно място. Отскочи до Карачи и остана там десет минути. После отиде във Виена. После — в Пекин. Не се задържа никъде. Търсеше нещо. Какво? Не знаеше. Дали търсеше Кей? Кей не съществуваше. Търсеше. Само търсеше. Щрак. Щрак. Щрак.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.